

Які
аўтамабіль
вы
выбіраеце?

2
стар.

Беларускія
парабкі ў
Расіі

3
стар.

Мы
імкнёмся
ў НАТА

5
стар.

**ПЛЮС
TV**

ТЫДНЁВІК
ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯЙ
БЕЛАРУСІ

БРАСЛАЎ, ГЛЫБОКАЕ, ДОКШЫЦЫ, МЁРЫ,
ПАСТАВЫ, УШАЧЫ, ШАРКОЎШЧЫНА

Вольнае Глыбокае

<http://vglybokaye.promedia.minsk.by>

Выдаецца са снежня 1994 года

№ 29(120) 18–24 ліпеня 2002 года

Кошт 250 руб.

Фота В. Салапінкі

Ірына Дарафеева нарадзілася ў Магілёве ў 1997 годзе. Стала спявач у 12 год, стаўшы салісткай вакальна-інструментальнага ансамбля «Радуга». У 1989 годзе стала пераможцай I-га рэспубліканскага конкурса маладых выканаўцаў, у 1993 годзе дыпламанткай конкурса выканаўцаў Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар-93», у 1994 годзе лаўрэатам конкурса маладых выканаўцаў фестывалю беларускай музыкі і паэзіі «Маладзечна-94». У гэтым жа годзе стала салісткай ансамбля «Верасы». З 1997 да мая 1999 працавала салісткай Дзяржаўнага канцэртнага аркестра Рэспублікі Беларусь. Прадстаўляла беларускую песню ў Бельгіі, Германіі, Люксембургу, Польшчы, Аўстрыі, Швейцарыі, Нідэрландах, Літве, Югаславіі, Балгарыі, Украіне. Запісала два сольныя альбомы з песнямі беларускіх кампазітараў. Зараз заканчваецца запіс трэцяга беларускамоўнага і чацвёртага рускамоўнага альбомаў спявачкі. Зараз здымаецца дакументальны фільм аб творчасці І. Дарафеевай (інтэрв'ю са спявачкай чытайце на 4 стар.)

НАВІНЫ

Самая буйная ў свеце фармацэўтычная кампанія Pfizer Inc. купляе кампанію-канкурэнта Pharmacia Corp. за \$60 млрд. Вынікам здзелкі стане стварэнне карпарацыі, якая будзе кантраляваць 10% сусветнага рынку лекавай прадукцыі.

Тлушч не такі шкодны, як думалі раней, - да такой высновы прыйшлі амерыканскія дзятолагі. Атлусценне выклікаюць вугляводы ў мучной ежы, а таксама цукар з напояў ды кандытарскіх вырабаў. З пачатку 1980-х гг., калі амерыканцы сталі спажываць менш жывёльных тлушчаў, колькасць тлустых людзей павялічылася - гэта пацвердзіла даследаванне 300 тысяч амерыканцаў. Рэч у тым, што тлустая ежа хоць і ўтрымлівае больш калорый, але пры яе спажыванні пачуццё насычэння прыходзіць хутчэй. Да таго ж, чалавечы арганізм толькі 10 тысяч гадоў спажывае мучныя вырабы, а прадукты жывёльнага паходжання, у тым ліку і тлустыя - сотні тысяч гадоў.

Расійскія вытворцы абараняюць свой рынак ад беларускіх тэлевізараў. Ва ўрад Расіі ў хуткім часе паступіць прапанова ўвесці мыта на беларускую прадукцыю, бо яна на 70% складаецца з імпартных дэталей: беларускія ў тэлевізарах толькі асобныя дэталі ды зборка. На расійскім рынку беларускія тэлевізары займаюць большую долю за расійскія.

Навукоўцы знайшлі ў чалавека ген, які абараняе яго ад СНІДу. Сутнасць адкрыцця ў тым, што на думку млыкаў, усе людзі маюць механізм прыроднай абароны ад СНІДу. Ген СЕМ-15 вырабляе рэчыва, якое перашкаджае вірусам перайсці ад адной клеткі да другой. Аднак вірус імунадыфіцыту змог пераадолець гэты бар'ер і разбурае імунную сістэму чалавека. Задача навукоўцаў у тым, каб падтрымаць генетычную абарону чалавека. На сёння ў свеце жывуць 40 млн. людзей, хворых на СНІД.

ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ

Шаноўныя чытачы!

Вы падпісаліся на «Вольнае Глыбокае» на трэці квартал 2002 года. Не спячайцеся далёка хаваць альбо выкідаць даставачную картку. Рэдакцыя нашай газеты вырашыла правесці латарэю. Для ўдзелу ў ёй трэба выслать на адрас рэдакцыі альбо перадаць распаўсюджвальніку на кірмашы гэту даставачную картку. Пераможцаў латарэі чакаюць не вельмі каштоўныя, але цікавыя прызы. Зразумела, што розыгрыш пройдзе неперадзута, пры ўдзеле групы актыўных памочнікаў газеты. Адбудзецца ён 28 ліпеня. Вынік розыгрышу і імёны пераможцаў будуць надрукаваныя ў нашай газеце.

Жадаем удачы!

ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ ЛАТАРЭЯ

Удакладненне

У мінулым нумары «Вольнага Глыбокага» ў артыкуле «Крама і спрэчкі вакол яе» была дапушчана недакладнасць. Усе падзеі, якія разгортваюцца вакол крамы звязаны з жыхарамі дома 135«А» па вуліцы Леніна, а не 137«А», як было ўказана. Просім прабачэння ў чытачоў. І тых асоб, імёны якіх былі названыя ў артыкуле.

Рэдакцыя «ВГ»

Надвор'е*

Агляд складзены на падставе 16/7/2002 0:00 GMT

	18/7	19/7	20/7	21/7	22/7	23/7	24/7	25/7
Тэмпература: з 14 гадзін	Чц	Пт	Сб	Нд	Пн	Ат	Ср	Чц
з 2 гадзін	+28	+30	+23	+19	+22	+22	+21	+17
Ціск, мм рт.ст.	+17	+19	+20	+18	+13	+13	+14	+13
Тэндэнцыя ціску	748	743	740	742	742	741	740	737
Накірунак ветру	-1	-4	-3	+2	0	-1	-1	+3
Хуткасць ветру, м/с	Усх	Пд-У	Пдн	Зх	Пдн-З	Пд	Пд-З	Пн-Ус
	2	5	3	3	1	2	4	4

© Gismeteo.Ru

Заўвага: прагноз надвор'я ў нашым рэгіёне паддадзены ў прыбліжэнні да г. Паліцка

Чытачам
«Вольнага Глыбокага»
жадаем
шчаслівага
лету!
І. Дарафеева

Роскаш ці забава?

Зінкевіч Васіль Віктаравіч, вадзіцель "Масквіча":

-- Іншамарка лепш, значна лепш. Яна больш трывалая, зручней ездзіць, не так стамляешся. Гэты аўтамабіль -- трэці. У мяне быў "Мерседэс", бартавы УАЗ. "Мерседэс" прадаў, УАЗ шмат спажывае паліва, таму і сеў на "Масквіча".

Вольфганг Бранц, грамадзянін Германіі:

-- Я кірую аўтамабілем у Германіі. На маю думку, лепшая марка аўтамабіля -- гэта "Мерседэс".

Міхалевіч Ігар, вадзіцель "Жыгулёў".

-- На нашых трасах айчыны аўтамабіль больш надзейны, не так развальваецца. Хаця ў іншамаркі большы прабег да капрэмонта.

Буйніцкі Яўген Фёдаравіч, вадзіцель "Жыгулёў" першай мадэлі:

-- Я еджу на сваёй машыне, бо гэта добры аўтамабіль. Я за рулём сваёй "капейкі" з 1974 года. І мне гэты аўтамабіль падабаецца.

Драздовіч Іван Валер'янавіч, вадзіцель "Опеля":

-- Я выбраў іншамарку таму, што яна на дызельным паліве. Каб быў айчыны дызельны аўтамабіль, то я купіў бы яго. Такіх аналагаў у нас няма. І ўвогуле айчыны аўтамабілі шмат прайграюць замежным. Мы проста прывычаліся да свайго, але...

Працягваем друкаваць успаміны былога афіцэра міліцыі Рыгора Багозы аб тым, як і што везлі праз беларуска-літоўскую мяжу ў самым пачатку 90-х, калі Літва стала самастойнай дзяржавай, Беларусь, дарэчы, таксама ўслед за іншымі краінамі былога СССР

"25 кастрычніка 1990 года быў прыняты Закон Беларускай ССР "Аб часовых мерах па абароне спажывецкага рынку Беларускай ССР". У адпаведнасці з гэтым Законом Савет Міністраў Беларускай ССР прыняў адпаведную Пастанову. Кіраваў тады нашым урадам В.Кебіч, напэўна, старэйшае пакаленне беларусаў памятае такога дзеяча, уласна кажучы, потым менавіта ён "здаў" кіраванне цяперашняму прэзідэнту, прайграўшы яму на выбарах "учыстую".

Але тады меры, прымаемыя ўрадам былі ў многім апраўданыя. Пайшоў масавы вывоз тавараў з Беларусі і не на карысць Беларусі. У нас тавары былі значна танней, прычым, нашы, досыць высокага ўзроўню тавары шырокага попыту, у тым ліку і бытавая тэхніка, якая на той час крыху адпавядала еўрапейскаму ўзроўню.

На гэты час у раёне было створана тры пасты, падабраўся штат. Сёння трэба прызнаць, што было нямаля і выпадковых людзей. Міліцыя тады выконвала функцыі і памежнай службы, і мытні. Не хапала кваліфікацыі. Але было і іншае. Было... Малады чалавек, толькі адслужыўшы ў войску прыходзіць на пост, атрымлівае пэўную ўладу над тымі, хто перасякае мяжу. А яму тут прапануюць грошы, невялікія ў рэшце рэшт, але грошы ў параўнанні з той заробтнай платой, якая ідзе ў адпаведнасці пасады. І чалавек у роздуме: што лепш -- быць чэсным і бедным альбо быць крыху нячэсным і пры нейкіх грашак.

Мы адследжвалі гэту сітуацыю. Быў час, калі нам дапамагалі ў справе "абароны беларускага рынку" нават падраздзяленне "зялёных бярэткаў", "АМАП". Трэба прызнаць,

што гэта былі людзі поўнасьцю адданыя справе, асабліва "зялёныя бярэтки". Яны маглі начаваць у самых сціп-ных умовах, харчаваліся сухім пайком, але яны выконвалі сваю справу. А з многімі супрацоўнікамі пастоў давялося ў той час расставіцца.

У раёне існавала шмат аб'язных дарог, якія выкарыстоўвалі сучасныя кантрабандысты. Трэба сказаць, што і ўжо ў той час існавала зона прыгранічнага кантролю. Мы мелі права кантраляваць прыгранічныя дарогі, якія ішлі ў аб'езд пастоў. Больш таго, бралі падпіску са старшынь прыгранічных калгасаў аб тым, што гэтыя дарогі будуць перакапаныя.

І ўсё-такі мы затрымлівалі шмат тавараў, якія былі забароненыя да вывазу з тэрыторыі Беларусі. Але ў судах існавала практыка: калі грамадзянін альбо юрыдычная асоба, якія вывозілі з Беларусі пэўны тавар, маглі прадставіць дакументы аб тым, што тавар гэты вывозіцца праз Беларусь з Расіі -- яны не падлягалі адказнасці. Нямаля было выпадкаў, калі мы затрымліваем калону аўтамашын, вяртаем іх у райадзел міліцыі, а праз нейкі час прадстаўляюцца дакументы, што гэты тавар следуе з Расіі. Адночы быў анекдатычны выпадак. Затрымалі мы машыны з бытавой тэхнікай. Затрымалі. Яны прадстаўляюць дакументы, што гэта тэхніка закупленая ў Смаленску. Але ж тэхніка наша -- беларуская. Я паслаў запыт праз вышэйстаячыя органы. З Расіяй тады супрацоўнічаць было няпроста -- розныя краіны ўжо. Але ўсё-такі запыт дайшоў, і высветлілася -- такой фірмы ў Расіі ўвогуле не існуе.

Першапачатковыя капіталы -- яны зарабляліся і на беларуска-літоўскай мяжы (працяг)

Фота IREX (ProMedia)

Паступова вываз з Беларусі ўсяго, што можна было вывезці, становіўся татальным. Кіраўнікі мясцовых органаў улады, якія спачатку толькі "дапамагалі" перасячэнню мяжы, незаконнаму, аўтакалон з глыбіні рэспублікі, зразумелі і ўбачылі, што яны таксама могуць заняцца гэтым бізнесам. І вось тут у супрацоўнікаў пагранічных пастоў міліцыі пачаліся сапраўдныя непрыемнасці. Помню, затрымалі пяць аўтамашын, якія перавозілі з Глыбокага 20 пародзістых коняў. А такі конь каштаваў тады больш тысячы долараў. Расійскія дакументы на гэтых коняў выклікалі вельмі вялікія сумненні. Справа пайшла ў суд. Але там справа вырашылася не на нашу карысць. Коні паехалі ў Літву.

Яшчэ адзін выпадак. Ідзе пятнаццаць бензавозаў, беларускія. Дакументаў ніякіх. Але калі гэтыя

машыны былі завернутыя ў райадзел, дакументы з Расіі знайшліся. І мы нічога не маглі зрабіць. Наступны раз гэта ж аўтакалона ішла з палівам, але ўжо з расійскімі дакументамі, якія зноў жа выклікалі вялікія падазрэнні. Намі з дапамогай мясцовага аддзялення КДБ было ўстаноўлена, што калоны з палівам ідуць праз адзін з пастоў з зайдзроснай рэгулярнасцю -- калі там дзяжурыла адна і тая ж змена на чале з лейтэнантам "невялікага ўзросту". Вылічылі мы гэтага лейтэнанта, спрабавалі аператыўнымі метадамі ўлічыць яго ў злоўжываннях службовым становішчам. Але зноў жа нічога не атрымалася. Моцнай была абарона. Дарэчы, у барацьбе са мной гэты "лейтэнанцік" усплыў. Маё ж начальства ў раёне паспрабавала зрабіць «карупцыянерам» менавіта мяне. Нібыта я дамаўляўся з літоўскімі вадзіцелямі аб

тым, што прапусціць іх калону з палівам праз мяжу. На допытах ад гэтых вадзіцеляў і дамагаліся аднаго: «Прызнайце, што гэты афіцэр абяцаў вам безперашкодны праезд праз мяжу.» Абяцалі ім многае. Але да гонару літоўскіх вадзіцеляў -- ніхто з іх мяне ў тым «лейтэнанце» не прызнаў. Яны гаварылі так: «Што ж гэта, на старонняга чалавека паказваць не будзем. Ён і па росту зусім не падыходзіць, і па твары. Гэта не той чалавек.»

Была яшчэ адна спроба абвінавачаць у перавышэнні ўлады аднаго з самых прынцыповых і сумленных афіцэраў на адным з пастоў. Яму паставілі ў віну тое нібыта, што ён пад аўтаматам выстраіў вадзіцеляў аўтакалоны, якая незаконна перасякала мяжу, пагражаў, праяўляў свавольства. Раённае міліцэйскае начальства адразу ўхапілася за такую заяву. І сумленны, малады, перспектывны работнік апынуўся ў становішчы, калі яму пагражала самае меншае -- звальненне з міліцэйскай службы. Добра, што знайшліся ў нашых шэрагах сумленныя людзі, на разбірацельстве сталі цвёрда на абарону маладога афіцэра. Але і гэта не дапамагло. Давялося мне звярнуцца ў абласное ўпраўленне, тым людзям, якія займаліся аховой нашай мяжы. Афіцэра мы адстаялі, ён і сёння паспяхова нясе службу ў органах. А вось я атрымаў ад начальства чарговае папярэджанне: «Ты дзе служыш -- у Віцебску, ці ў раёне. І каму ты ўвогуле падпарадкоўваешся?» Адказаў я адназначна: служу Беларусі і яе інтарэсам.

Паступова стала ясна, што незаконным перамяшчэннем тавараў праз літоўска-беларускую мяжу сталі займацца мясцовыя ўлада, якая стварыла цэлую сістэму гэтага незаконнага занятку, і нейкая крымінальная структура. Якія ў іх былі паміж сабою кантакты -- высветліць не ўдалося. Але кантакты такія, магчымыя. Таму што далейшыя падзеі паказалі, што любячы нашы дзеянні па прыпыненню незаконнага перамяшчэння тавараў у Літву, выклікаюць не толькі гнеў мясцовага начальства, але і пэўныя "захавы" крымінальных структур, якія "квітнелі" на глебе блізкай мяжы. Але аб гэтым далей.

(Заканчэнне будзе)

Як нас “кідаюць” у Расіі

Як толькі надыходзяць цёплыя веснавыя дні адбываецца чарговая міграцыя беларусаў у Маскву і Падмаскоўе. Едуць браты-беларусы паасобку, едуць брыгадамі. На заробкі, на заробкі... І ў асноўным будаўнікамі. Масква сёння – адзін з багацейшых гарадоў ужо не толькі Еўропы, але і свету.

Вялікія грошы “круцяцца” тут. Шырока замахваюцца “новыя рускія” на аддзелку сваіх кватэр, на будаўніцтва дач-палацаў. Самі масквічы ў будаўнікі не тое, што не ідуць, але ідуць неахвотна і толькі туды, дзе можна не працаваць, а хоць крыху пакіраваць. А вось беларусы, украінцы, малдаване складаюць у цёплую пару года самую асноўную рабочую сілу. Нашым бедкам толькі б работа, толькі б нейкі больш-менш прыстойны заробак, які дазволіць сям’і на некалькі месяцаў потым не думаць пра тое, з чым ісці ў краму. З рознымі людзьмі даводзілася размаўляць. Але сёння размова пойдзе крыху аб іншым. Вельмі часта, да горкага вельмі часта братоў-беларусаў проста “кідаюць” у сталіцы некалі вялікага і непарушнага Саюза ССР. З гэтых разоў, успамінаў і з’явіліся нататкі аб тым, чаго ж трэба асперагацца, на што звярнуць найперш увагу тым, хто наважыўся і адважыўся папоўніць рады наймітаў-парабкаў на абсягах Расійскай імперыі:

Андрэй, які страціў у Маскве два пальцы:

“Мяне завербавалі ў Паставах. Так-так, завербавалі. Быў у нас такі чалавечак, які падыходзіў і прапаноўваў працу ў Маскве на дрэваапрацоўчым прадпрыемстве. Абяцаў, зразумела, залатыя горы і не зусім цяжкую працу. Набраў цэлую брыгаду. Як потым нам стала вядома, ён за кожную завербаную “галаву” атрымліваў пэўную суму, таму яму няважна было, што сабою ўяўляе патэнцыяльны работнік прадпрыемства, а таксама тое, што з тым работнікам будзе далей. Яму абы “галоў” пабольш. Таксама беларус.

Ну вось мы і ў Маскве. Пасялілі ў недабудаваным доме, дзе ўжо былі нейкія там выгоды накітават душа ды газавай пліты, на якой можна было гатаваць ежу. За ежу, дакладней за прадукты, якія нам гаспадары і завозілі, з нас аўтаматычна вылічвалі грошы. Ну а гатавалі мы самі.

Працавалі на дрэваапрацоўцы. Выраблялі дзверы, іншае. Станкі зношаныя, бяспекі працы ніякай. Шчапа ляціць – толькі хавайся. Ды і са станкоў часам нешта вылятала. Бачыце па маіх пальцах. І ніякіх кампенсацый. У цэху пыл такі, што ў канцы змены на целе ўтваралася аж скарынка ад яго і поту. Добра, што было дзе абмыцца. Асвойваўшыся, прывыкнуўшы, мы пакрыху сталі разумець, што да чаго. Аказваецца, з сапраўдным гаспадаром прадпрыемства-масквічом мы і спраў не мелі. Ён займаўся сваім бізнесам: збыт прадукцыі, сыравіна і г.д. А з намі мелі кантакт толькі пасрэднікі, два ўвішнія

мужчынкі, якія абкрадалі нас на чым толькі можна. З’ехаць. Але перарываецца кантракт, дадуць табе на дарогу і яшчэ сёе-тое – і шурай на родную Беларусь. Нам ты непатрэбен, нам хутка новую партыю “галоў” падкінуць. Я з’ехаў раней, бо так атрымалася з рукой. А вось большасць хлопцаў датрымвала да канца. Ехалі яны назад з мэтай падлавіць таго вербаўшчыка і як след “аддзячыць” яго. Але ён ужо знік. Казалі, што праводзіць падобныя вярбоўкі ўжо ў Глыбокім. Потым пераберыцца яшчэ куды-небудзь. Галодных і згодных на любую працу мужыкоў у нас хапае. Кажуць, ёсць цяпер сапраўдныя фірмы, якія займаюцца наймам рабочай сілы на Беларусі, юрыдычна аформленыя, з канкрэтнымі дамовамі. Ды, здаецца мне,

суму адлічыць дамовіліся. Няма чаго хадзіць па крамах, дарэмна марнаваць свой час. Са мною працавала два масквічы. Яны дык не ўпіраліся ані. Восем гадзін адпрацавалі па сваёй частцы – і канец, дадому. На-акладзе, аказваецца, былі. Нейкі час яны прыглядаліся да мяне, нават неяк варожа. А потым і гаворыць адзін:

— Чаго ты так упіраешся, як на катарзе.

Я адказваю:

— Вы ж дома, вам круглы год праца. А мне за лета трэба зарабіць грошы, вось і працую.

— А чаму авансы ў гаспадара не бярэш. Сума вялікая, можаш жа кожны месяц нешта і ўзяць з яе, дадому паслаць.

— Не, мне патрэбна адразу ўся сума. Ды і запіць магу, калі грошы

з тымі амбаламі?

Кінуўся да папярэдняга гаспадара, прыстойнага чалавека. Той паабяцаў хоць у нечым дапамагчы. Ды толькі па гэты час дапамагае.

Цяпер бяру авансы.”

Сяргей, проста муляр:

“Працавалі мы ўдвух з сябрам таксама з Беларусі на муроўцы нейкага хітрага будынка ў пасёлку пад Масквой. Дамова з гаспадаром цвёрдая, заробак абяцаны неаблігі. Ды і праца звычайная, стараліся выканаць яе як найлепей, паказаць сваю марку. Жылі побач з будынкам, у вагончыку, з якога стараліся асабліва не высоўвацца. Папярэдзілі дасведчаныя людзі, што надта муліць вочы сваёй прысутнасцю тут не трэба. У вагончыку халадзільнік. Закупім паціху прадуктаў на тыдзень. І з рыштаванняў у вагончык, з вагончыка – на рыштаванні. Бетонамешалка на месцы, матэрыялаў хапае. Справа рухалася добра.

Але неяк пад’язджае да нашага аб’екта міліцэйскі “УАЗік”. Выходзяць паліцыянт.

—Хто такія?

—Ды вось працуем...

—Вашы пашпарты.

А якія ў нас пашпарты, якая праліска – беларуская.

Забралі ў аддзел. Там доўга цягалі з кабінета ў кабінет. Незаконнае пражыванне – што тут скажаш. Урэшце рэшт далі нам зразумець, што трэба заплаціць штраф.

Праз тыдзень зноў міліцыя ля нашага аб’екта. І зноў:

—Хто такія?..

Зноў апынуліся ў адзеле, зноў пісалі нейкія апраўдальныя паперы. Але закончылася ўсё тым жа штрафам. Спачатку мы думалі, што падстаўляе нас нехта з суседзяў. Вельмі ўжо насцярожана ставіліся да нас яны. У іх там п’янка ад ранку да вечара. У гарадах не тое, што бульбіна, ніякай гародніны няма. Адно ведаюць – п’юць. А тут мы на іх вачах ад рання да вечара стараемся на рыштаваннях, ля бетонамешалкі. І грошы ж, відаць, забрабам вялікія. Так адзін з іх напаўп’яны і сказаў аднойчы: “Што, бульбашы, капейку нашу албіраеце.” “Дык працуй сам, чаму ты не падрэдзіўся?” Той толькі мацогнуўся.

Але калі нас забралі трэці раз і трэці раз аштрафавалі – зразумелі мы, што трэба звяртацца да гаспадара.

—Добра, разбяруся, вас больш чапаць не будуць.

І сапраўды, пасля гэтага міліцыя мясцовая нас нібыта і не заўважала. Калі нават у краму за прадуктамі прыходзілі.

Вось толькі пры канчатковым разліку гаспадар вылічыў з нас немалую, ох, немалую суму. “За што?” “А вы думаеце, я міліцыі менш кінуў, каб яны вас не заўважалі?”

Уладзімір, няўдачнік па жыцці:

“Так, я няўдачнік па жыцці. Больш дзесяці гадоў працую ўжо ў Расіі. І за гэты час было нямала прыгод, якія заканчваліся для мяне ў асноўным няўдачай. Але пра адзін выпадак, які стаў поўным крахам, трэба расказаць асобна.

Той год я затрымаўся ў Падмаскоўі зашмат, аж да зімы. Стараўся закончыць свой аб’ект. Атрымаў разлік – усё, як належыць. Купіў скураныя, выдатныя курткі

сабе і сыну, падарунак жонцы. Грошы, долары зашыў у кішэні кашулі, пакінуў толькі на дарогу. Ну і хутчэй на электрычку. Прыехаў на Беларускае вакзал. А тут праз некалькі хвілін адыходзіць цягнік на Полацк. Чаму б і не – што мне па сталіцы басіяцца, тут можна на розныя непрыемнасці нарвацца. Купіў білет, ускочыў у цягнік, праз колькі хвілін ён і адшоў. Асвойваўся. Я ў купэ адзін. Ад’ехалі ад Масквы. А піць хочацца!.. Сасмят у дарозе.

Пытаюся ў правадніц, каб чаго папіць. Чаю няма, ёсць кава. Кавы я ўвогуле то не п’ю, ды і смагу ёй не натоліш. А што ёсць яшчэ? Шампанскае. Падумаў я падумаў. Увогуле то да спіртнога стаўлюся вельмі прыхільна. Толькі не на заробках. Пару разоў былі з-за гэтага непрыемнасці з гаспадарамі. Ды і несумяшчальна гэта – заробкі ў чужой краіне і выпіўка. Але ж дадому еду, ужо дадому. І што там мне будзе ад таго шампанскага. А піць жа хочацца. Купіў бутэльку.

Адасобіўся ў сваім купэ, выпіў шклянку, другую... І больш нічога не помню.

Ачуняў у нейкім ванючым, халодным памяшканні на падлозе. Рука баліць, правы бок твару – памацаў – разбіты. Сумкі нідзе няма. Памацаў кашулю. Долараў няма!

Праз колькі часу адчыніліся дзверы. Міліцыянер. Завёў ён мяне ў дзяжурку. Аказваецца, я на нейкай станцыі паміж Масквой і Смаленскам. Знялі мяне з цягніка за п’яны дэбош, бойку. Аказваў супраціўленне міліцыі.

—А грошы?

—Грошы? Вось яны.

І кладуць перада мною нейкі жмутачак расійскіх рублёў. Паглядзеў я – на іх і да Смаленска не даедзеш. Я пачынаю гаварыць пра долары ў кішэні. А з мяне толькі смяюцца. “Скажы дзякуй, што гэта вяртаем, штраф табе трэба плаціць, ды бачым, што няма чым.”

Так і апынуўся на пероне, сіверы і марозе ні з чым. Куды ты паскардзішся.

Што рабіць? Ехаць дадому няма сэнсу ды і няма за што. А там жа сям’я здабытчыка чакае. Больш чым паўгода зарабляў. З той распачы пайшоў у краму, узяў бутэльку. Выпіў і ўжо свядома ўкуліўся ў электрычку, якая ішла ў бок Масквы. Знялі мяне з яе на нейкай станцыі як безбілетніка. Зноў у пастарунак апынуўся. Але тут мяне доўга не трымалі, што з мяне ўзяць?

Зноў туляўся па вакзале, зноў ехаў “зайцам”. Якіх толькі прыгод ні зведаў. І хачу зазначыць адно: простыя рускія людзі чулыя і спагадлівыя. Калі ты ў бядзе, абавязкова нехта знойдзецца і дапаможа. Адным словам, на нейкі тыдзень забамжаваў я, па сапраўд-наму забамжаваў. А ўрэшце рэшт апынуўся ў свайго гаспадара, з якім нядаўна разлічыўся поўнасьцю. Той і паведаміў, што мяне ўжо даўна шукае жонка, хвалюецца. Зразумеў гаспадар мой стан. Даў пэўную суму ў аванс пад будучую работу.

Неяк на наступны год я прачытаў у расійскіх газетах, што на гэтай чыгуначнай лініі выкрыта цэлая банда.»

Алесь Касценё

Фота IREX / ProMedia

што і там не без падману. А куды мы дзенемся?”

Віктар, спецыяліст па камінах:

«У мяне ў Падмаскоўі, ну, не ва ўсім, але ў пэўным раёне забудову сярод “новых рускіх” ужо сталая рэпутацыя. Шмат год працую. Ды і з сабою заўсёды вазу цэлы стос фотаздымкаў, дзе я зняты на фоне таго, што зрабіў. Таксама добрая рэкамендацыя. Кажуць, на Захадзе існуе форма рэкамендацыйных пісьмаў ад папярэдняга гаспадара. Няма іх, на цябе і глядзець не будуць. Ну а ў мяне фотаздымкі: вось што ўмею і магу. І вось аднойчы трапіў я ў незнаёмы пасёлак да новага гаспадара. Таму таксама патрэбен быў камін ды і яшчэ шмат іншай работы – цокаль асабліва зрабіць прыгожым, басейн. Работы на ўсё лета. Дамовіліся аб цане. Вельмі і вельмі добры заробак, не на адзін год жыцця ў Беларусі хопіць. І ўлёг я ў справу. Працаваў так. Падумаюся ў шэсць гадзін. Сняданак – і наперад. Кароткі перапынак на абед, і зноў за кельму. Да дзесяці гадзін вечара мінімум. Я да такога распарадку прывык. Зімою адпачываю. А тут жа і стымул наперадзе. Вялікія грошы. Харчаванне было за кошт гаспадара, такая дамова, мы там нейкую

ў кішэні з’явіцца вялікія.

—Ну-ну, паглядзім што будзе.

Каб ведаў я, што мае на ўвазе той рабочы-масквіч. Але я прывык да пэўнай чэснасці гаспадараў, да іх прыстойнасці. Мы з тым гаспадаром, бывала, і ў бильярд згуляем. Я выйграваў заўсёды. (Жыў я на той жа дачы, і ў свята ці нядзелю было часу пазабавіцца). І вось праца закончана, апошнія дні я асабліва стараўся, хацеў паспець на радзіму да кастрычніцкіх свят. Здаў зробленае. Гаспадар сказаў, каб за разлікам прыехаў да яго ў офіс. А гэта далекавата ад дачы, у суседнім горадзе. “Прышлі машину”.

Прышла машина. Заходжу ў офіс. А ў кабінце гаспадара акрамя яго два амбалы, зразумела хто, ахоўнікі. Гаспадар і гаворыць:

—Вось табе грошы, унізе чакае машина, падвезе цябе да электрычкі і давай адсюль.

Працягвае мне пачак рускіх рублёў.

Я глянуў:

—А дзе долары, як дамаўляліся. Тут жа і трэцяя частка не будзе ад дамовы.

—Бяры тое, што даюць. Інакш...

Выйшаў з офіса ў транс, прысеў на прыступкі. Потым намагаў у сумцы стамеску. Але што ты зробіш

Ірына Дарафеева:

Глыбокае ў мяне на слыху

11 ліпеня ў Глыбокае прыехала адна з найвядомейшых спявацка Беларусі Ірына Дарафеева ў рамках канцэртнага тура, які пачаўся напрыканцы мінулага года. Зорка дала эксклюзіўнае інтэрв'ю

"Вольнаму Глыбокаму".

— Ірына, дзе яшчэ ў нашым рэгіёне вы выступалі ў рамках апошняга тура?

— Мы далі канцэрты ў Паставах, Докшыцах, Дунілавічах. Таксама выступалі на Нарачы, але гэта, пэўна, не ваш рэгіён. Таксама з вашай вобласці мы далі вялікае шоу у Навалукомлі.

— Які выступ найбольш запомніўся?

— Вы ведаеце, напэўна Навалукомль. Гэты канцэрт быў прысвечаны майму 25-годдзю, а таксама так прыпала, што гэта быў 350-ы канцэрт. Ён якраз прыпаў на Купальскую ноч. Разам са мной у шоу прымалі ўдзел тэатр "Эос", Ірына Афанасьева, Уладзімір Ухцінскі, Сяргей Кравец, Кірыл Слука, "Ды Бронкс і Наталі" і многія іншыя. Мы паказалі сапраўднае шоу: была піратэхніка, асвятленне, нават пажарныя машыны — усё на вышэйшым узроўні. А дыскаўка доўжылася да пяці гадзін раніцы, пакуль міліцыя не пачала разганяць публіку. Дарэчы, пасля выступу людзі падыходзілі і казалі: "За што такое шчасце нашаму гораду?"

— А ці былі вы раней у Глыбокім?

— У Глыбокім я раней не была, проста з гэтай назвай у мяне ёсць

нейкія асацыяцыі (нават не магу сказаць адкуль). Нейкія ў мяне дзіўныя ўспаміны. Мабыць, гэта, калі я працавала з "Верасамі", мы прыязджалі сюды, але канцэрты так і не было, на жаль.

— Распавядзіце, калі ласка, пра Вашы нядаўнія гастролі на Кіпры.

— Мы далі пяць канцэртаў. Прайшло ўсё супер. Зараз кіпрэты запрашаюць мяне зноў у рамках Дняў Беларусі на Кіпры.

— Вы спяваеце на розных мовах — беларускай, рускай, польскай... Песні на якой мове лепш за ўсё ўспрымаюцца?

— Пэўна, на беларускай. Асабліва гэта заўважна за мяжой. У Еўропе, напрыклад, успрымаецца спявак, калі ягонае сола ідзе на нацыянальнай мове, калі ты ясна спяваеш на англійскай, гэта яшчэ можа пайсці (напрыклад Scorpions), калі спяваеш на рускай на цябе глядзяць, як на дзівака. Руская моўную музыку там успрымаюць слаба, таму ёсць складанасці ў многіх рускіх выканаўцаў там.

— Распавядзіце пра ваш новы альбом, які вы зараз рыхтуеце.

— Фактычна ў нас ужо гатова дзве праграмы. Адна цалкам беларускамоўная, другая — рускамоўная. Мы спачатку робім "абкатку" новага матэрыялу, а потым выпускаем альбом. Такім чынам, новыя песні папулярныя праз бягучае турне. Беларуская праграма пэўна выйдзе ўжо хутка.

— Пагаворым пра шоу-бізнес. Што ён такое і ці ёсць ён увогуле ў нашай краіне.

— Вы пра шоу-бізнес?!!

Шоу-бізнес — гэта калі ёсць

сістэма запісу, раскруткі, продажаў музычнай прадукцыі. У Беларусі яго фактычна няма. Музычныя мініскія FM-станцыі мала зацікаўлены ў раскрутцы нацыянальных ар-

тыстаў. У асноўных радыёстанцыях ідзе фармат расійскай папсы (яны гэта называюць фарматам). Хіба што "Сталіца" найбольш "прасунутае" ў гэтым плане, але і яны не робяць шмат для папулярнасці менавіта роднай эстрады (на мой погляд «Сталіца», увогуле не вызначылася з фарматам). У Мінску (як я даведлася і ў вас) дзейнічае тэлеканал СТБ. Не так даўна яны прапанавалі мне: "Давайце 200 баксаў" і мы зробім вам раскрутку. Плюс яны запатрабавалі, каб я сама зрабіла відэакліп і прынясла ім касеты. Мой мэнэджэр сказаў: "Дзякуй, хлопцы, канечне! Але так справы не робяцца. Павучыцеся ў ТВ-6, як працуюць музычныя праграмы!" Няўжо музыкант мусіць плаціць за тое, што яго песні будуць круціць у эфіры? Гэта абсурд!

— Такім чынам, каб раскруціць сваю праграму, адзін спадзеў на канцэртную дзейнасць? Колькі ў вас канцэртаў яшчэ заплававана?

— Ой, канцэрты заплававана вельмі шмат! Фактычна на аднаму ці нават па два на дзень. (Тут нам мэнэджэр Ірыны паказаў графік канцэртаў толькі па адной з абласцей — спіс на 2-3 лісты).

— І нарэшце, што Вы пажадаеце нашым чытачам і жыхарам рэгіёна?

— Самага галоўнага — шчасця і любові!!! Усё ў вас будзе добра!

А.Храпавіцкі, В.Саланінка
(фота В.Саланіні)

Дзе хаваецца зарплата

Аляксандр Лукашэнка прад'явіў ураду жорсткае патрабаванне: ліквідаваць запазычанасць па выплаце заробтнай платы. Як выконваецца распаражэнне главы дзяржавы?

Па дадзеных на 4 ліпеня на Віцебшчыне не разлічыліся са сваімі работнікамі за красавік 320, а за травень — 478 суб'ектаў гаспадарання. Агульная запазычанасць — 8 млрд. 462 млн. рублёў.

У вельмі цяжкім становішчы апынуліся жыхары пасёлка Гута Пастаўскага раёна, большасць з якіх працуе на мясцовым шклозаводзе. Прадпрыемства, дзе працуе каля 300 чалавек, спынілася

26 траўня — выйшла са строю шкловарная печ. Людзям можна толькі паспакуваць. На аднаўленне вытворчасці патрабуецца каля 500 тысяч долараў. А дзе іх узяць, калі нават старыя запазычанасці па зарплате тут вяртаюць з вялікай цяжкасцю?

Несалодка даводзіцца і рабочым наваполацкага завода "Вымяральнік". Прадпрыемства практычна вычарпала свае магчымасці на ўнутраным рынку — поўнаасцю наталіла яго цеплаізаляцыяй, таксометрамі, касавымі апаратамі, а МТЗ не толькі рэзка знізіў заказы на выраб рэле паваротаў, але і не разлічваецца за ўсю пастаўляемую

прадукцыю. Толькі цяпер кіраўніцтва "Вымяральніка" прапрацоўвае пытанні аб'яднання з расійскай карпарацыяй ААА "Аэракасімічнае абсталяванне". Але ці кава, аб чым яно думала раней? Ці падлічвалі на "Вымяральніку", колькі засталася ў Беларусі крам без касавых апаратаў і "таксі" без таксометраў?

Лічыбы статыстыкі гавораць аб тым, што прадпрыемствы Віцебшчыны маюць на складах месячны запас прадукцыі, а палова з іх працуе сабе на страту. Вось дзе "хаваецца" зарплата.

Між тым у прамысловасці справы ідуць больш ці менш

прыстойна. Каля 90 працэнтаў запазычанасці па зарплате даводзіцца на сельскую гаспадарку. Цяпер нават высокія надой на калгасных фермах не гарантуюць паступлення грошай на разліковыя рахункі сельгаспрадпрыемстваў. У вельмі цяжкім стане апынуўся "Мясамалпрам", якому ў сваю чаргу павінен гандаль. Вось і жывуць людзі за кошт асабістых падвор'яў і бацькоў-пенсіянераў.

Штодзённа на стол старшыні Віцебскага аблвыканкама Уладзіміра Андрэйчанка кладуцца апошнія зводкі аб ходзе ліквідацыі запазычанасцяў па зарплате. Інспекцыя Камітэта па працы штрафвае кіраўнікоў, вінаватых у затрымцы зарплат, — рашэннямі мясцовых выканкамаў іх пазбаўляюць прэміяльных і іншых надбавак. Але калі 2—3 гады назад фіксаваліся выпадкі, калі кіраўнікі не плацілі людзям грошы, а самі ў

гэты час набывалі дарагія аўтамабілі, то цяпер такога няма. Уласна кажучы, дырэктарам, старшым і кіраўнікам не пазайздросціш. Нявыплата зарплат — следства цяжкага становішча на кіруемых імі прадпрыемствах. «Адміністрацыйны рэсурс у тым выглядзе, як сёння ён выкарыстоўваецца, ужо вычарпаў сябе і не дае станоўчых вынікаў», — прызнае начальнік па працы і заробтнай працы аблвыканкама Валерый Купчанка. Цяпер ён заняты падрыхтоўкай дакумента аб стварэнні абласной камісіі па выплаце заробтнай платы. Распаражэнне будзе прадугледжваць персанальную адказнасць кіраўнікоў за нявыплату грошай сваім работнікам. Аж да адхілення ад пасада дырэктараў прадпрыемстваў, кіраўнікоў камітэтаў і выканкамаў.

Як адпачываюць нашы дзеці?

У чэрвені нагляд у Беларусі здзяйсняўся за 3700 аздаравленчымі ўстановамі, у якіх "адпачывала" больш 400 тысяч дзяцей. У 85 лагер было ўстаноўлена незахаванне рэжымаў мыцця, сталавага і кухоннага посуду, недавальняючае ўтрыманне харчблокаў, няспраўнасць халадзільнага альбо

тэхналагічнага абсталявання, паводамляе газета "Медыцынскі веснік".

У першыя 10 дзён змены ў шэрагу аздаравленчых устаноў дзеці не атрымалі ў дастатковай колькасці гародніну і кісламалочныя прадукты (тварог, кефір), раслінны алеі. Асноўнай прычынай невы-

канання норм харчавання з'яўляецца несвоечасовы завоз прадуктаў у Шумілінскім, Гомельскім, Лельчыцкім, Мазырскім, Ляхавіцкім раёнах.

Парушэнне тэхналогіі прыгатавання ежы выяўлена ў 75 аздаравленчых лагерах рэспублікі. У чэрвені ў лагеры "Электрон" Мінскага ВА вылічальнай тэхнікі захварэла іерсініёзнай інфекцыяй 38 дзяцей і дарослых. Прычынай успышкі з'явілася незахаванне тэхналогіі апрацоўкі гародніны і садавіны.

Хто каго пужае?

Аляксандр Лукашэнка, выступаючы нядаўна на пасяджэнні савета бяспекі, зрабіў сенсацыйныя заявы, якія тычацца змянення пазіцыі Мінска па адносінах да НАТА. "Усё павінна быць чэсна і прыстойна, у тым ліку і па адносінах да НАТА", — заявіў прэзідэнт. Па яго словах "рэаліі сёння такія, што насуперак раней дасягнутым дагаворам аб нераспаўсюджванні блока НАТА працягвае расшырацца". «Беларусь не можа не ўлічваць новыя рэаліі», — адзначыў Лукашэнка. Беларускі лідэр заклікаў «скарэктываваць пазіцыю і прыстасавацца да гэтых рэалій». Мінск, праўда, не хоча "губляць твар". "Вось змянілася сітуацыя, Расія і Украіна нібыта пабеглі ў НАТА, і як быццам мы павінны бегчы ўслед. Тут нельга дапусціць кан'юктуры, бо мы згубім твар".

Афіцыйныя крыніцы адмовіліся на дадзены момант каменціраваць заяву Лукашэнкі. У прыватнасці прэс-сакратар МЗС Павел Лагушка сказаў, што павінен прайсці нейкі час, перш чым знешнепалітычнае ведамства растлумачыць пазіцыю беларускага боку па гэтым пытанню. У міністэрстве абароны прапанавалі звярнуцца ў савет бяспекі. Уласна кажучы, у прэс-службе савета бяспекі таксама не каменціруюць дадзенае пытанне, аднак падзяліліся даведчанай інфармацыяй. У прыватнасці, ва індывідуальнай праграме партнёрства паміж Беларуссю і НАТА на 2002-2003 гады, якая ўступіла ў сілу ў лютым бягучага года, з'явілася пяць дадатковых пунктаў у параўнанні з праграмай 2000-2001 гадоў. У прыватнасці планаванне, арганізацыя і кіраванне нацыянальнымі праграмамі ў галіне абаронных даследаванняў і

тэхналогій, "Ваенная геаграфія", "Гуманітарнае размініраванне", "Меры палітычнага і ваеннага

характару, накіраваныя супраць распаўсюджвання ядзернага, бактэрыялагічнага і хімічнага ўзбраення", "Стрэлковая зброя і лёгкія ўзбраенні". Адпаведна афіцыйнай інфармацыі ў праграме на 2002-2003 гады ўпершыню закладзена магчымасць правядзення мерапрыемстваў на беларускай тэрыторыі, у прыватнасці па лініі мін-абароны, МНС і нацыянальнай акадэміі навук. Цяпер прапрацоўваюцца магчымасці правядзення сумесных вучэнняў па адпрацоўцы спосабаў ліквідацыі наступстваў радыяактыўнага забруджвання.

Прадстаўнікі грамадскасці больш гавораць аб палітычным аспекце выказванняў А. Лукашэнкі. І большасць з іх сыходзяцца ў тым, што гэта своеасаблівы адказ на нядаўнія жорсткія заявы Пуціна з нагоды будучай саюзнай дзяржавы.

"мы гэта ўжо праходзілі ў 1997 годзе, калі Расія была на парозе падпісання асноватворчага акта з НАТА, — гаворыць былы намністр замежных спраў Андрэй Савінкаў. — З Беларусі раздалася: мы таксама хочам. Цяпер можна гаварыць аб новых прарывах ва ўзаемаадносінах з НАТА Расіі і Украіны. І зноў жа раздаюцца тыя ж заявы з Беларусі. Канечне ж, нельга выключаць і тое, што гэта рэакцыя на нядаўнія заявы Пуціна. Але трэба ўлічваць і тое, што Беларусь на справе не гатовая да збліжэння з НАТА — для гэта неабходны змяненні ва ўнутранай сітуацыі".

Экс-кандыдат у прэзідэнты Уладзімір Ганчарык гаворыць: "Я вітаў бы рэальныя змены ў палітыцы, але думаю, што наўрадці што зменіцца. Слова застануцца словамі. Цяпер, калі Еўропа вывучае магчымасць уводу санкцый і яўна змянілася пазіцыя Масквы, памянлася і рыторыка Лукашэнкі, але не больш таго."

Намдырэктара незалежнага аналітычнага інстытута НІСЭПІ Аляксандр Саснаўнец сумняваецца: "Гэта проста размовы, шантаж, накіраваны на Пуціна. Рэальнага руху пакуль няма. Для збліжэння з НАТА неабходная доўгачасовая падрыхтоўка, у тым ліку ваеннай інфраструктуры, якая ў нас не праводзілася..."

«Хартыя'97»

Перапіска

Больш праваслаўя?

Наша газета, «Вольнае Глыбокае» атрымала ліст ад Аліны Талкач, у якім гаворыцца наступнае:

«Купляю(газету) з даўніх часоў, з першых нумароў, зараз падпісваюся.

Хацелася б больш гісторыі раёна. І яшчэ мала ўвагі праваслаўю. У газеце адчуваецца большы ўхіл да каталіцызму. Крыху крыўдна.

Поспехаў вам, здароўя, мужнасці і смеласці.

Талкач Аліна Ул.»

Ад рэдакцыі: Шаноўны наш чытач, мы вельмі парадаваліся Вашаму пісьму перш за ўсё таму, што Вы заўважылі не, не накіраванасць нашай газеты, а яе прынцыповую пазіцыю. Мы даём слова ўсім канфесіям, якія існуюць на Беларусі. Гэта могуць быць як традыцыйныя — праваслаўныя і каталіцкія канфесіі — так і пратэстанты, мусульмане, прадстаўнікі іншых рэлігій. Мы ўсе перад Богам роўныя. Усялякая рэлігія на Беларусі прадстаўляе свой аэрол, сваю частку насельніцтва. І тут спрачацца аб перавагах няма чаго. Мы спакоў веку былі такімі: мы прызнавалі ўсіх існых на нашай зямлі.

А католік той ці праваслаўны, ці мусульманін, ці іўдзеі, ці пратэстант — не так і важна для сённяшняга беларуса, ён павінен прызнаваць усіх. І ён прызнае ўсіх.

Іншае справа, што нас пакрысе пачынаюць прывучаць да аднаго «дзяржаўнага разумення», што самая галоўная і самая справядлівая рэлігія на Беларусі — гэта праваслаўе. Так склалася, што большасць прадстаўнікоў «Вольнага Глыбокага», яго рэдакцыі, складаюць людзі праваслаўныя. Мы ні ў якім разе не мянем і не спрабуем змяніць сваё веравызнанне — яно дадзена нам Богам. Але не разумець сёння тое, што беларуская праваслаўная царква не з'яўляецца самастойнай і незалежнай — нельга. Мы — пад Масквой, пад Маскоўскай патрыярхіяй. І гэтага адмаўляць нельга. Але калі прадстаўнікі праваслаўнай царквы звернуцца да нас з прапановамі аб надрукаванні нейкіх артыкулаў, аб'яў — мы згодны на супрацоўніцтва.

Алесь Касцень

Дайшла да бедных дапамога

Культурна — асветніцкі цэнтр імя Язэпа Драздовіча наладзіў сярод калгаснікаў Шаркоўшчынскага раёна раздачу гуманітарнай дапамогі, якая паступіла ад фонда Каўнтэрпарт са штата Юта (ЗША). Гэта ў асноўным дзіцячае, жаночае і мужчынскае адзенне. Для многіх закладнікаў калгаснай сістэмы, якія жывуць ва ўмовах павальнага безграшоў'я, гэта сапраўды актуальна. Дапамогу атрымала каля 800 чалавек.

Шаркоўшчынскі МРЦ

Сустрэча з маладосцю

У пачатку ліпеня 1944 года быў вызвалены наш край ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Глыбокае ляжала ў руінах, на ўскраіне горада ў прыгожым трохпавярховым будынку было адкрыта Глыбокае педагагічнае вучылішча. Паступілі ў яго ў асноўным пераросткі. Вучышча было цяжка. Не хапала ўсяго: харчавання, адзення, падручнікаў, сшыткаў. Але моладзь прыйшла сюды з моцным жаданнем вучышча, стаць настаўнікамі пачатковых класаў.

Гертруда Віктараўна Паляк з Вялікага Сяла, якая скончыла Шкуніцаўскую семіадавую школу Шаркоўшчынскага раёна, паступіла ў Глыбокае педвучылішча ў 1946 годзе. Яна ўспамінае той час з хваляваннем у голасе: "Вокны ў некаторых пакоях былі забіты фанерай. Вымытая падлога зімой тут жа пакрывалася лёдам. Мы да знямогі сядзелі над канспектамі, а ў суботу пешшу за 30-40 кіламетраў дабіраліся ў родныя вёскі. Летам хадзілі босымі. Туфлі абувалі перад самім Глыбокім. Паркалёвая сукенка была самым прыгажэйшым убраннем. Аднак жылі весела. У вучылішчы працавалі розныя гурткі, праходзілі вечары, былі танцы".

Педвучылішча зрабіла восем выпускаў. Дыпламы настаўніка пачатковай школы атрымалі каля

500 чалавек. Большасць пайшла працаваць у пачатковыя і семіадавыя школы. Некаторыя прадоўжылі вучобу ў вышэйшых навучальных установах.

У 1997 годзе, праз 50 гадоў, адбылася сустрэча навучэнцаў Глыбокага педвучылішча першага выпуску (1947г.). Тады дамовіліся

чарговую сустрэчу, але ўжо ўсіх выпускаў правесці ў 2000-м годзе. За арганізацыю гэтай сустрэчы з вялікім энтузіязмам узяўся выпускнік апошняга выпуску (1955г.) Эдмунд Норбертавіч Гірын, які пасля заканчэння педвучылішча працаваў у школах Глыбокага раёна, потым у Наваполацкім гаркаме партыі. 8 гадоў узначальваў тут 5-ую сярэднюю школу, выкладаў матэматыку ў 10-й школе. Калі выйшаў на пенсію, на працягу некалькіх гадоў ездзіў па раёнах,

збіраў адрасы выпускнікоў і звесткі аб іх.

Першае спатканне выпускнікоў усіх выпускаў адбылося 25 чэрвеня 2000 года ў будынку СПТВ-168 (цяпер профтэхліцэя). На сустрэчу прыехала больш 40 чалавек. Не ўсе пазнавалі адзін аднаго.

У 2001 годзе прыехала 35 выпускнікоў. Гэта была сустрэча ўжо ў XXI стагоддзі. Прыехалі таксама нашы выпускнікі, якія працавалі ў Польшчы. Гэта Мар'ян Кордас і Ганна Талочка. Яны атрымалі вышэйшую адукацыю ў Польшчы, сталі магістрамі навук. Шмат вядомых людзей выйшла са сцен Глыбокага педвучылішча.

30 чэрвеня 2002 года ў 10 гадзін раніцы пачалася трэцяя сустрэча выпускнікоў усіх выпускаў. Прыехалі выпускнікі з Віцебска і

розных раёнаў вобласці. Многія выпускнікі

Глыбокага педвучылішча звязалі свой працоўны і жыццёвы шлях з Шаркоўшчынскім раёнам. Тут працавалі Еўдакія Іларыёнаўна Кірылава (Атаманчук), Расціслаў Іванавіч Кожан, Іраіда Іванаўна Кожан (Саўчанка), Глафіра Лявонцеўна Захарыч (Ваштаёнак), Мікалай Віктаравіч Лабачэўскі, Галіна Аляксандраўна Краміч (Лабачэўская), Галіна Уладзіміраўна Груздзіловіч (Кожан), Яніна Іванаўна Скур'ят (Ардынская), Зоя Мілесеўна Машара (Лаўрыновіч), Анфіса Аляксандраўна Акуневіч (Галуза) і іншыя.

Многія выпускнікі педвучылішча ўжо ў гадах, маюць слабае здароў'е, таму не змаглі прыехаць на сустрэчу.

Большасць выпускнікоў Глыбокага педвучылішча амаль усе жыццё самааддана служылі абранай справе. Водгукі аб іх працы самыя добрыя. Яны вылучаліся выдатнай тэарэтычнай падрыхтоўкай, шырокім кругаблядам, высокай культурай, інтэлігентнасцю, былі і застаюцца патрыётамі Беларусі, сваёй зямлі. Дзень сустрэчы для былых выпускнікоў педвучылішча — вялікае свята, бо яны зноў вяртаюцца ў сваю маладосць, у сваё юнацтва. Праз дзесяцігоддзі былыя навучэнцы пранеслі самыя светлыя ідэалы і пачуцці, павагу і цеплыню

адзін да аднаго. Вось як свае пачуцці выказала Ядвігія Міхайлаўна Ласка (Лубчонок) у экспромтам напісаным вершы:

Сустрэча з юнацтвам — вялікае шчасце,

Успомніць пражытае, убачыць сяброў,

Адкінуць гады жыцця бур і нянасіў.

Зайсці ў вучылішча, быццам дамоў.

Усе выпускнікі педвучылішча выказалі глыбокую падзяку Эдмунду Норбертавічу Гірыну за яго самаахвярную працу ў справе арганізацыі сустрэч. Сёлета яму Мар'ян Кордас ад імя ўдзельнікаў сустрэчы ўручыў падарунак — кнігу Адама Міцкевіча "Пан Тадэвуш" на польскай, беларускай і рускай мовах.

Пастаянна дзеючы аргкамітэт будзе і надалей шукаць выпускнікоў педвучылішча, запрашаць іх на сустрэчу раніцай у апошнюю нядзелю чэрвеня кожны год. Той, хто ведае аб гэтых сустрэчах, няхай не чакае спецыяльнага запрашэння. Дазваляе здароўе — садзіся на аўтобус ці машыну і едзь у Глыбокае. Вядома, трэба ўзяць з сабой пэўную суму грошай на фатаграфаванне і сяброўскі абед. Папярэдне можна паведаміць аб сваім жаданні паехаць арганізатару сустрэч Эдмунду Норбертавічу Гірыну па адрасу: 211926 Лужкі, вул Маставая, д.14, Шаркоўшчынскі раён. Хатні тэлефон (8-254) 2-82-90.

Да новай сустрэчы ў Глыбокім!

Кліменцій Камжан

Уладзімір Скрабатун

Падарожжа з Глыбокага ў Глыбокае над Влтавай

Працяг. Пачатак у №26 (117), 27(118) і 28 (119)

Магістрат горада Прага

Як працуе мэрыя нашага слаўнага горада Мінска, і якая яе структура, я пакуль не ведаю. Проста не цікавіўся. Між тым можна лічыць за гонар, што нашу дэлегацыю запрасілі наведаць магістрат горада Прагі.

Галоўны будынак мэрыі размешчаны ў цэнтры Чэшскай сталіцы ў будынку, які пабудаваны ў 1912 годзе ў стылі сэцэсіён (мадэрн). Прага – праўны суб'ект чэшскай дзяржавы. У краіне – 14 абласцей, Прага, як вялікі горад, мае статус асобнай воласці і сваю ўласную гаспадарку і гарадскую маёмасць. Галоўны кіруючы орган сталіцы мае такую структуру: прадстаўніцтва, мэрыю, старасту (так называецца мэр) і магістрат.

Прага падзелена на 57 участкаў. З іх 22 маюць большыя паўнамоцтвы, чым астатнія: могуць рэгістраваць шлюб, выдаваць пашпарты, маюць свае бібліятэкі, школы, запаркі і г.д., яны ж маюць і сваю раду і свайго старасту.

Прадстаўніцтва выбіраецца на чатыры гады і складаецца з 57 старшын – па аднаму ад кожнага участка горада. Яны выпрацоўваюць законапраекты ў парламент краіны на развіццё г. Прагі.

У мэрыі працуе 5 тысяч чыноўнікаў (яшчэ нядаўна іх было каля 10 тысяч). Кіруе імі дырэктар, які прызначаецца старастам горада (мэрам). Мэрыя мае 43 аддзяленняў: транспарту, навакольнага асяроддзя, архіў, гістарычных помнікаў і г.д.

Прэс-сакратарка, якая праводзіла знаёмства з магістрам, адказала на шматлікія пытанні, што датычаць чэшскай сталіцы, а таксама правяла цікавую "экскурсію" па магістрату, уключаючы з рабочым кабінетам мэра і прэсцэнтрам.

У штабе «Кааліцыі»

Шмат прыходзілася чуць, што ў нас, на Беларусі, ледзьве не самы дэмакратычны выбарчы закон. Наколькі ён дэмакратычны – адчулі на сваёй скуры незалежныя кандыдаты, назіральнікі, зборшчыкі подпісаў за вылучэнне кандыдатаў, валанцёры выбарчых кампаній. Прыгадваюцца апошнія прэзідэнцкія выбары, калі зборшчыкам подпісаў забаранялася даваць падпісантам хаця які агітацыйны матэрыял, ці гэта нейкая ўлётка, ці календарык, ці аўтаручка, ці плакат з партрэтам кандыдата, за якога збіраюцца подпісы. Як у такіх умовах можна праводзіць вылучэнне кандыдата, калі чалавек не ведае, за каго яго просяць паставіць подпіс у падтрымку?

А як у Чэхіі? Мы наведлі перадвыбарчы штаб "KOALICE" ("Кааліцыі"), у якую ўваходзілі правыя партыі: "Унія свабоды" і "Чэшская хрысціянская народная партыя". Нас сустрэла Тэрэза Копечкова (Terezie Kopeckova), якая адказвала за агітацыйную частку выбарчай кампаніі «Кааліцыі». Мы са здзіўленнем пачулі, што ў Чэхіі ўжо за год да парламенцкіх выбараў пачынаецца сапраўдная агітацыя. Дзеля гэтага група валанцёраў стварае ініцыятыўную групу з 3 тысяч подпісаў, якая рэгіструецца ў Міністэрстве ўнутраных спраў. З гэтага часу можна раздаваць выбаршчыкам агітацыйны матэрыял, нават калі гэтая партыя не зарэгістравана.

Уявіце, што ў нас на Беларусі, такога кандыдата ці партыю адразу б знялі з дыстанцыі і зацягалі б па судах!

Актыўная агітацыя ў Чэхіі пачынаецца за 4 месяцы да дня выбараў ("Кааліцыя" пачала іх з лютага). Самая інтэнсіўная агітацыя – за 2 месяцы да выбараў. Самы пік за 3 дні да выбараў.

Бюджэт "Кааліцыі" на выбары склаў 75 млн. крон. Частку грошай узята пад банкаўскі крэдыт, рэшту склала спонсарская падтрымка.

"Кааліцыя", як і ўсе палітычныя партыі, што бяруць удзел у выбарчым працэсе, мела сваю графічную выяву з якой ішла на выбары. Гэтая выява мелася на ўсіх выбарчых матэрыялах і публікацыях у газетах, на лозунгах, якія лёгка запамінаюцца, а таксама на сувенірах, якія разыгрываюцца паводле атрынутых купонаў на ўлётках. Можна выйграць, ровар, ці кусок мыла, альбо пляшку напою.

Зразумела, калі партыя займаецца сваёй агітацыяй на працягу года, то з выбаршчыкамі яна можа паразмаўляць на ўсе самыя актуальныя тэмы: на Каляды – на тэму сям'і, пад час уступных іспытаў – на тэму адукацыі. Ёсць час на мітынгі ў гарадах і вёсках краіны, якія часта адбываюцца з удзелам рок і фолк груп.

Галоўнае, што хапелася б адзначыць, што партыя, якая паводле сацыялагічнага даследавання, ведае свой палітычны рэйтынг у грамадстве, то ў час выбараў практычна такі ж працэнт галасоў яна і атрымае.

Працяг у наступным нумары

Барысаву -- 900

1102 год. "...Борис Всеславич Полоцкий

ходил на ятвяг и, победа их, возвратясь,

поставил град Борисов во своё имя и людьми населил".

(В.М.Тацишчаў. "Гісторыя Расійская з самых старажытных часоў").

3 гісторыі горада

Нядаўна святкаваў слаўны юбілей горад Барысав. 900 год – гэта сур'ёзна, тым больш, што гораду за сваю гісторыю існавання давялося шмат перажыць страшнага. Барысав заснаваны полацкім князем Барысам Усяславічам. Каля двух стагоддзяў горад быў у складзе Полацкай зямлі, з канца XIII стагоддзя – Вялікага Княства Літоўскага, затым Рэчы Паспалітай. У 1563 годзе атрымаў Магдэбургскае права.

Усе войны, што каціліся па беларускай зямлі, перажыў Барысав. У 1431 годзе разбураны ў выніку міжусобіц. У час вайны Расіі з Рэччу Паспалітай (1654 – 1667 г.г.) і Паўночнай вайны (1700 – 1721 г.г.) неаднаразова заняты рускімі і шведскімі войскамі.

У 1812 годзе акупіраваны, разрабаваны і амаль поўнасцю спалены французамі. 1918 – 1920

грымелі ботамі салдаты Вялікай Айчыннай...

Вечарам адбыўся святочны канцэрт беларускіх зорак з удзелам сімфанічнага аркестра М. Фінберга. Апоўначы грывнуў салют – небывалае піратэхнічнае шоу. Горад доўга яшчэ не спаў. Натопы людзей віравалі па

годзе. Тут, у лесе адбылася жорсткая бойка паміж адступаючымі войскамі Напалеона і арміяй адмірала Чычагава. Рашучы дзеянні Банарта дазволілі пераправіць рэшткі сваіх палкоў праз Бярэзін, але гэта ўжо быў канец вялікага заваўніка. Тут, на

цэнтральнаму праспекту амаль да раніцы.

На наступны дзень працавалі кірмашы, ладзілі выступленні фальклорных калектываў. Вечарам

гэтым месцы, за тры дні баў рускія страцілі 3 тысячы чалавек, французы – каля 5 тысяч. Гледачы пабачылі на батарэях штыкавую атаку, імклівае наступленне французскай кавалерыі. Гучалі гарматныя выбухі і ружэйныя залпы. Стары бор акуптаў паракхавым дым. Усё было выканана па-майстэрску. Здавалася хвілінамі, што ты апынуўся ў тым часе, альбо прысутнічаеш на здымках батальнага фільма.

Замест эпілогу

Уласна кажучы, бралі добрыя завідкі ад убачанага. Свята ўдалося. Гэта было сапраўднае шоу, карцінкі з якога ў прыезжага госьця з Глыбокіна надоўга асядаюць у памяці. Цяпер толькі адно думаецца – падобнае можна стварыць і ў нашым Глыбокім. Нагода ёсць, але яна пакуль што яшчэ вельмі далёкая. У 2014 годзе наш горад можа і павінен паказаць не менш грандыёзнае відовішча – 600-гадовы юбілей Глыбокага. І цэнтральнае месца ў далёкім яшчэ ад нас свяце зойме, напэўна,

гады – акупацыя германскімі і польскімі войскамі. У апошнюю вайну фашысты стварылі ў Барысаве 6 лагераў смерці, дзе загубілі больш за 33 тысячы чалавек. Як бачыце, гісторыя горада сапраўды крывава.

У 1792 годзе кароль Станіслаў Аўгуст выдаў Барысаву грамату на вольнасць і зацвердзіў герб, які сёння ўпрыгожвае горад: у чыстым полі брама з вежамі над якімі стаіць Святы Пётр з ключамі. Ён лічыцца ахоўнікам горада.

Свята

Святкаванне юбілею пачалося 29 чэрвеня ў 8 гадзін раніцы богаслужэннем у Свята-Васкрасенскім саборы ў Старым Горадзе. Затым адбылося ўрачыстае адкрыццё помніка заснавальніку горада князю Барысу. Манумент уражвае сваёй велічнасцю. Князь трымае ў адной руцэ меч, апушчаны долу, другой рукой указвае на камяні ў нагах. Гэта вялізныя валуны, так званыя "Барысавы камяні". А за плячыма князя – ангел-ахоўнік. На фоне васкрасенскай царквы помнік глядзіцца проста фантастычна. На галоўным пляцы Новага Горада на вялізнай сцэне а дванаццаці гадзіне пачалося тэатралізаванае ўшанаванне юбіляра. Гістарычныя сюжэты змянялі адзін аднаго: тут прадстаў прад прысутнымі князь Барыс, танчылі з дамамі рыцары сярэднявечча, прайшлі адступаючыя войскі Напалеона,

30-га яшчэ падарунак: на стадыёне адбыўся канцэрт зорак эстрады, дзе выступілі "Беларускія песняры", "Самацветы", Сяргей Белікаў, гурты "Палац", "Белы Арол". Ізноў

барысавчане знямелі ад зачаравання: салют расквіццў неба яркімі зоркамі. Што ж, на тое яно і свята! Як смяяліся людзі: "І да 1000-годдзя недалёка! Дажывём!"

"Батарэі"

А цяпер аб тым, што ўразіла асабліва моцна: мемарыяльны комплекс "Батарэі". Тут пашчасціла пабачыць эпізоды апошніх баў французскай арміі з рускімі войскамі. Ладзілі гістарычнае шоу вясенна-гістарычныя клубы Літвы і Беларусі. Усё было паўторана перад гледачымі як і тады, у далёкім 1812

тэатралізаванае, а можа, нават, батальнае шоу тых жа самых часоў Айчыннай вайны 1812 года. Падставы самыя сур'ёзныя. Чаго толькі каштуе сам факт працягвання Напалеона ў Глыбокім, яго захапленне Берасвецкім кляштаром і касцёлам кармелітаў...

Гэта мроі, але будзем спадзявацца на будучае. Будзем верыць, што падобныя здымкі можна будзе зрабіць і на вуліцах нашага слаўнага горада.

Р. Шарыпкін

Бесплатныя прыватныя абвесткі

ПРАДАМ:

→ А/М «MAZDA»-323F 1993г.в., цэнтральны замок, літвыя дыскі, электралюк, мабільзер, гідраўзмацняльнік, ABS, Кошт па дамоў. Тэл.: 23750

→ Тэрмінова А/М «BMW»-324 1986г.в. Дыпламат. Нядорага. Тэл.: 24741

→ А/М «BA3»-2105 1990г.в. газ-бензін, прабег 90 тыс. км. у добрым стане. Цана 1300 у.а. Тэл.: 28007

→ А/М «Опель-Вектра» 1991г. в. 1,7Д, кабінку да трактара Т-25. Тэл.: 26790

→ А/М «Форд-Арыён», біты, 1985г.в. 1,3 бензін, на запчасткі, ёсць фаркоп. Тэл.: 26783 (пасля 16.00)

→ А/М «Форд-Скорпія» 2,4 і 1989г.в. чорны 1500 у.а. Тэл.: 38781

→ Камп'ютар «БК-0010» вытв. Расія. Цана 35 тыс.руб. Тэл.: 29363

→ «ИЖ-2715» капот, крылы. «BA3-2108, 2109» шына 185Х15, лабавое шкло. Тэл.: 23054

→ Танна: пральная машына «Малютка», крэсла-ложа, два лісты ацынкаванай бляхі (новая) сервант б/у, невялікую каналу (15 тыс.руб.), тканіна палітоная 2,8 м. (два кукі), стол раздзвіжны палірованы. Тэл.: 27267, 28506 (Піскуновіч.З)

→ Кабылу 4 гады, матаблук, плугі 3-х корпусныя. Тэл.: 26483

→ Дачу каля возера Чэчалі. Тэл.: 24748

→ Радыйтары ацяплення чыгунныя, кацёл ацяплення, рэсоры новыя да А/М «Масквіч». Тэл.: 26201

→ Пральную машыну «Мара». Тэл.: 28826

→ Гараж у р-не Беразвечча па завулку Паўночнаму. Тэл.: 35064

→ Тэрмінова недабудаваны дом па вул. М.Горкага, 29 ці абмяняю на кватэру. Тэл.: 21758

→ 3-х пакаёвую кватэру ў р-не ПТВ, пральную машыну «Малютка» ў добрым стане. Тэл.: 22007

→ Відэамагнітафон «TOSHIBA», зруб 6Х10 са страпіламі, хлэў пад знос танна. Тэл.: 21258

→ Блокі кераміта-бетонныя 250шт. Тэл.: 825735529 (вечарам)

→ Шчэняты пароды руска-еўрапейскай лайкі. Тэл.: 26030

→ Добрую 4-х пакаёвую кватэру ў р-не МКК. Тэл.: 25071

→ Чэкі «Жыллё». Тэл.: 39397

→ Недабудаваны дом 10Х12 у в. Азярыцы і хлэў нядорага ці абмяняю. Тэл.: 23707(хатн), 22325 (пр)

→ Дом на ст. Круляўшчызна ёсць тэлефон, вадаправод, студыя, гараж, 3-х фазны ўвод, хлэў, цэглу, шыфер, прысядзібны ўчастак 0,30га., пладоўныя кусты, дрэвы. Тэл.: 35680 (Гапанёнак А.П.)

→ Тушу свінні 3400 руб за 1кг. Тэл.: 23817

→ А/М «Опель-Аскону» па запчастках і дакументы да яе. Тэл.: 24015 (пасля 20.00)

→ Дом па вул. Школьная, 27. Тэл.: 24104

→ Цагляны хлэў можна пад гараж у р-не МКК. Тэл.: 23561

→ А/М «VW-Пассат» седан 1988г.в. 1,8 Б, вядуравы салон, ц/з, электралюк. «Опель-Астра», 1992г., універсал, 1,6, г.у., ц.з., дугі, вядуравы салон, у добрым стане. Тэл.: 21660

→ 2-х пакаёвую кватэру ў доме па Маскоўскай, 60. Тэл.: 25186 (пасля 21.00)

→ А/М ГАЗ-52, бляху ацынкаваную, гарнітур спальны, кабэль КРПТ, швейную машынку, трубы метал., вугалок, пліты ж/б, халадзільны апарат, сядзібу на знос. Звяртацца: Глыбокае, вул., Леніна 133/82, Тэл.: 24017, 28933

→ Матацыкл Ява-350 12v. Звяртацца: вул. Максіма Горкага 31/2

→ А/М «AUDI»-80, 1988 г.в. 1,85. Тэл.: 23771

→ Пług да МТЗ, культыватар, акучнік, радыйтар ацяплення, электралічыльнік 1-фазны, электразварачны апарат 2-х фазны. Тэл.: 22917

→ Дом у Шыпах. Нядорага. Тэл.: 35636 (Віця)

→ Інвалідную калёску. Тэл.: 34750

→ BA3-2103 1980г.в. Тэл.: 28276

→ Нядорага мапед аднакарасны, плэйер «AIWA». Тэл.: 27201, 27428

→ Дзвярны блок. Памер 198Х80 (палатно), выдатная якасць. Цана 50у.а. Тэл.: 27181 (вечарам)

→ А/М «Опель-Вектра» 1,6, 92г.в., 1 мес. з Польшчы, ці абмяняю на Т-25 і інш. Звяртацца: в.Лаўцы, Канапелька В.В. Тэл.: 22626

→ Дом 10Х12, самаробны трактар. Тэл.: 23068

→ Тушу свінні. Цана за 1кг. 3400 руб. Тэл.: 23817

→ Камп'ютэр. Камплектуючы: Pentium-200, RM-48MB, HDD-21GB, Video-1MB, SVGA-14" CD-ROM-32X, FDD-3,5" Sound-16b, клавіатура, мышь+CD. Тэл.: 27181 (вечарам)

→ Рухавік «ЗІД» аднацыліндровы. Цана 80у.а. Звяртацца: в. Дзяржаўшчына 154 Тэл.: 34711 (пр)

→ Тэрмінова 3-х пакаёвую кватэру ў р-не МКК. Тэл.: 24064

→ Трактар «ЮМЗ», бэтона-мяшалку. Звяртацца: Бастаўскі р-н, в. Казлоўшчына, Кірэй Павел Васільевіч. Тэл.: 37740

→ Будынак пад магазін ці кавярню пл. 250 м² у г.п. Шаркоўшчына. Тэл. у Шаркоўшчыне: 21740, 21854 (пасля 18⁰⁰)

→ Халадзільнік «Саратов» б/у, падстаўку пад тэлевізар металічную, веласіпед дарожны б/у, тэлевізар «Кварц» б/у. Тэл.: 25084 (пасля 17⁰⁰)

→ «BA3-2108», 1992 г.в. Тэл.: 34433

→ Рухавік «УМЗ-5А», 80 у.а. Тэл.: 34711

→ Карову 7-мі цялят, высокаўдойную, в. Крывічы, д. 41. Тэл. у в. Мацюкова: 36667

→ Дом у в. Дзяржаўшчына, 550 у.а. Тэл.: 28721

→ А/М «Seat-Toledo», 1,9 Д, 1994 г.в. Тэл.: 21999

→ А/М «Форд - Сіера», 2,3 дызель, 1987 г.в., стан добры. Кошт па дамоў. Тэл.: 32944

→ Чэкі «Жыллё». Тэл.: 21991

→ А/М «Форд эскорт - універсал», дызель, 1,6 куб., люк, фарба завадская; 1200 у.а. Торг магчымы. Тэл.: 8 (256) 32542

→ Бэтонамяшалку (рабочую), рухавік «ЗІД», першай камплектнасці. Тэл. у Шаркоўшчыне: 8 (254) 22575 пасля 18⁰⁰

→ А/М «Пежо -405», 1990 г.в., 1,6 бензін, 2000 у.а. Торг магчымы. Тэл.: 24152 (паклікаць Аляксандра)

→ Тэрмінова дом, нядорага. Звяртацца: г. Глыбокае, зав. Чырвонаармейскі, 2

→ Акардэон «Вальтмейстэр» Тэл.: 24875

→ А/М «М-2140-люкс», 1986 г.в., 300 у.а. Тэл.: 23294.

→ «Форд - Сіера», 1991 г.в., 1,8 ТД. Тэл.: 39648

→ Саломарэзка, 150 тыс. бел. руб. Тэл.: 23288

→ А/М «Мазда -626», 1986 г.в.; «Опель - Аскона», 1984 г.в., 1,6 Б; «Опель - Корса», 1988 г.в., 1,5 Д; «Ауді -80», 1980 г.в., 1,6 Б па запчастках. Тэл.: 23288

→ «Мазда - 626», 1986 г.в., 2,0 дызель (эл. пад'ёмнікі; эл. люстэркі, цэнтральны замок), на хаду. 1000 у.а. Тэл.: 23288

→ Трактар Т-40 м. Тэл.: 26511

→ 3-х пакаёвую кватэру з усімі выгодамі ў раёне ПТВ-168. Тэл.: 22007

→ А/М MA3-500 бартавы, тэнтаваны, канверсійны ў добрым стане. Цана дагаворная. Тэл.: 39654 (пасля 20.00)

→ 2-х пакаёвую кватэру з выгодамі ў в. Удзела. Тэлефон, гараж, хлэў. Тэл.: 23633

→ А/М BA3-21043 1999 г.в. прабег 2500, антыкор., падкрылкі. Тэл.: 37658 (вечарам)

→ 3-х пакаёвая кватэра (у р-не вул. Міра) альбо абмяняю на 1-пакаёвую ці 2-х пакаёвую кватэры. Магчымы варыянты. Тэл.: 22754 (пасля 15⁰⁰)

→ Масквіч М-2140, 1986 г.в., у добрым стане; рухавік К-750, матацыкл МТ-10 на запчасткі. Тэл.: 35333 (з 8⁰⁰ да 17⁰⁰)

→ Масквіч-2140 86 г.в. - 400 у.а., вагі 500кг. - 50 у.а., бароны да МТЗ, сухую тынкоўку 20 лістоў, баян, запчасткі да «Масквіча-2140», мяккі вугалок б/у, Тэлевізар «Гарызонт» з новым кінескопам, куплю дом у Глыбокім (нядорага). Звяртацца: Кірава 43/15. Тэл.: 26996

→ Аўтамабіль BA3-2106, 1980 г.в. (газ, бензін). Рухавік аднацыліндровы дызельны. Звяртацца: в. Жукоўшчына, Шаркоўшчынскі р-н. Тэл.: 254-23634

→ Дом у цэнтры Глыбокага, агарод 0,10 га, гасп. пабудовы, студыя. Тэл.: 24317

→ Жаробку 1 год. Тэл.: 27085

→ 2-х пакаёвую кватэру без выгод па вул. Мінскай 6. Звяртацца: Мінская 6, кв. 3. Тэл.: 26566

→ Дом у цэнтры Глыбокага, зруб з дахам, матаблук МТЗ-0,5. Тэл.: 23579

→ А/М «Рэно»-21 1992 г.в. 1,7 (бензін). Цана 2300 у.а. Звяртацца: в. Удзела, вул. Маладзёжная, 39а

→ Прадам ці здам на пракат вясельную сукенку р. 46-48. Тэл.: 29081

→ Кацёл у пліту. Тэл.: 21326

→ Опель-Аскона 85 г.в. 1,6 (бензін) 5-клп 800 у.а., торг. Звяртацца: вул. Леніна 138/48. Тэл.: 24987

→ Дом ст. Круляўшчызна Докшыцкага р-на. Звяртацца: Глыбоцкі р-н, в. Мосар, вул. Цэнтральная 32/8 Юркевіч Віктар

→ Тэрмінова Катэдж у двух узроўнях. У 5 км ад г.п. Ушачы. Ёсць тэлефон, вадаправод, с/в, гараж, веранда, хлэў, прысядзібны ўчастак 0,16 га., пладоўныя кусты і дрэвы. Побач тры возеры. У добрым стане. Нядорага. Тэл.: 24346 (Ушачы), 22002 (Глыбокае)

→ Матацыкл «Днепр МТ-10» тып Чоппер, дад. абсталяванне, скарасная КПП, колер - Астра металік. Цана дагаворная. Звяртацца: вул. 3 ліпеня, 7 Тэл.: 22061

→ Танна: Новы мяккі вугал 3х2х1, вялюр. Вытворчасці Барысаўскага ДАК. Тэл.: 24816

→ Матаблук МТЗ (350 у.а.), «Нісан прэм'ера» 1993 г.в., бензін (2600 у.а.). Тэл.: 35826.

→ А/М «Рэно -9», 1982 г.в., бензін. Тэл.: 21259

→ Дом у в. Зарубіна, 3 км. ад горада. Маецца сад, хлэў, гараж, склеп пад домам, участак 40 сотак. Тэл.: 26981, 21897.

→ А/М «Ф-Пассат, 2 тыдні з Германіі, дызель, 1987 г.в., для сябе. 2100 у.а. торг магчымы» Тэл.: 21428.

→ Аконны блок, зашклёны. Тэл.: 26664.

→ Прыватны дом. швейную машыну, мэблю б/у. Тэлефон.: 24871

→ 3-х пакаёвую кватэру ў раёне МКК. Тэл.: 25204.

→ Гараж у раёне камбіормава-га завода. Тэл.: 21657

→ Шыласос б/у Дачу каля возера Чэчалі. 3-х пакаёвую кватэру ў раёне МКК. Тэл.: 24748

→ А/М «Газель», газ-бензін, 5 КПП. Выдатны стан. Тэл.: 37678

→ Маладых козачак, 4 мес. Тэл.: 24594

→ Мінітрактар МТЗ-082, 1998 г.в., навясяное абсталяванне. Тэл.: 26706 (працоўны)

→ Прадам жаробку, 1 год. Тэл.: 28066.

→ Акардэон «Вальтмейстэр». Тэл.: 25078.

→ «Рэно - Трафік», 1985 г.в. (дизель) па запчастках. Тэл.: 23353 з 20⁰⁰ да 21⁰⁰.

→ Дом у цэнтры горада, агарод 0,10 га, гаспадарчыя пабудовы. Тэл.: 24317.

→ спальню, шдзіцячую дубленку, шыласос, веласіпед, хатнюю бібліятэку, відэамагнітафон з касетамі, шварачны апарат а/ф. Тэл.: 23330.

→ Белую святочную сукенку з каўняром «БУА» (для вясельля, банкету). Тэл.: 24496.

→ М-А W транспарцёр 1984 г.в., грузавы, з вялікім дахам. Стан выдатны. 1800 у.а., без торга. Тэл.: 8 (255) 39687.

→ Казу. Звяртацца ў в. Шунаўцы, вул. Садовая, 64.

→ Прадам акардэон «Вальтмейстэр». Тэл.: 24875

→ Газавую пліту 4-х камфарную б/у ў добрым стане. Тэл.: 26674, 28440

→ 3-х пакаёвая кватэра ў в. Дзяржаўшчына 2-гі паверх 4-х паверховага дома. Цана 800 у.а. Тэл.: 24139

→ Палову дома ў Глыбокім. Тэл.: 23324

→ 4-х пакаёвую кватэру па вул. Міра. Тэл.: 23508

→ А/М BA3-2103 1980г.в. Тэл.: 28276

ПРАПАНУЮ:

→ Па вуліцы Энгельса, 41 у будунку «Навінка» працуе майстэрня па вырабу ключоў і рамонту зантоў. З 9.00 да 15.00. Тэл.: 21258

→ Будучым маладажонам на пракат арыгінальныя кольцы на аўтамабіль. Цэны ніжэй дзяржаўных. Звяртацца: Глыбокае Чырвонаармейская 18. Тэл.: 28933

→ Кантрольныя, курсавыя, дыпломныя работы па гісторыі Беларусі, сусветнай гісторыі. Тэл.: 21274

→ Акажу паслугі па перавозцы людзей на мікраўатобусе (8 пасажыраместаў). Тэл.: 24987

→ Прыём заказаў на рамонт пыласосаў, халадзільнікаў, пральных машын. Тэл.: 21274.

ПАТРАБУЕЦА:

→ Жанчына для працы ў сферы турызму. Тэл.: 33355 (20.00 Лысенюк О.К)

→ Тэрмінова, Няня дзіцяці 1 год 3 месяцамі. Тэл.: 26840

КУПЛЮ:

→ Палатку 2 х 2 б/у да 30 у.а. Тэл.: 21326

→ А/М «GA3-52» у любым стане з дакументамі. Тэл.: 36115, 21585

→ Зруб 5 х 5; кузаў да аўтамабіля «GA3-53». Тэл.: 24337

→ 1 ці 2-х пакаёвую кватэру. Нядорага, магчымы варыянты. Тэл.: 23754

→ Мапед «Дэльта». Тэл.: 28826

→ Іншамарку на запчасткі. Тэл.: 8 256 26790

→ А/М да 1000 у.а. Тэл.: 21660

→ А/М «BA3»-2104-09. Тэл.: 26677

→ Дзіцячы трохколавый веласіпед са зручным сядлом. Тэл.: 28816

→ А/М «BA3»-2121 «Ніва» і мадыфікацыі, не растаможаны, біты, без дакументаў на з/ч, прапаноўваць любыя варыянты. Тэл.: 80296321222 (у любы час)

→ Жыллё ў Глыбокім. Нядорага Тэл.: 24111.

→ Прычэп да л/а. Тэл.: 24588

→ Газавую ўстаноўку. Тэл.: 25078.

→ Дом альбо кватэру да 4 тысяч у.а. Тэл.: 28528; 25056.

→ Рэчы даўніны, антыкварыят, кнігі, гістарычныя дакументы (да 1939 г.). Тэл.: 21274.

ЗГУБА:

→ Вадзіцельскае пасведчанне на імя Альхімёна В.І. і тэхпашпарт просьба вярнуць за ўзнагароду. Тэл.: 28850

→ Пашпарт, вадзіцельскае пасведчанне, тэхпашпарт (Опель-Кадэт 83г.в.) на імя Жолуд В.І. Узнагарода. Тэл.: 23717

→ Пачак фотаздымкаў на вул. Леніна. Просьба вярнуць за ўзнагароду. Тэл.: 24073, альбо на адрас: вул. Леніна, 135, кв. 46

→ Просьба вярнуць за ўзнагароду згубленыя дакументы на імя Анатоля Сцяпанавіча Куліка. Тэлефанаваць у кантору калгаса імя 17 Верасня.

ШУКАЮ ПРАЦУ:

→ Прадаўца. Ёсць вопыт работы ў камерцыйнай структуры. Тэл.: 28850

→ Любую працу, маю сярэдне-спецыяльную адукацыю. Тэл.: 23068

→ Дзяўчына шукае працу. Вопыт работы бухгалтарам і эканамістам 8 гадоў. Звяртацца: Глыбокае, вул. Міра 6/20. Тэл.: 21642 (з 18.00 да 20.00)

→ Электразваршчыка, ёсць катэгорыя «В» свабодны выезд у Літву, ці падсобнікам на будоўлю. Тэл.: 24912

→ Дзяўчына шукае працу бухгалтара. Тэл.: 35107 (Тацяна)

→ Прадаўца ў палатцы. Маецца санкіжка. Тэл.: 23282

Мама і тата

Замова 3886